

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 3. února 2021 odvolání obžalovaného **JXXXX KXXXX**, narozeného **XXXXX**, proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 9. 2020, č.j. 50 T 3/2019-958, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr.ř. se odvolání obžalovaného **JXXXX KXXXX zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 9. 2020, č.j. 50 T 3/2019-958, byl obžalovaný **JXXXX KXXXX** uznán vinným v bodech 1 - 2) zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, v bodě 3) zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku, v bodech 4 -13) přečinem sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, v bodech 1 – 13) přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. b) tr. zákoníku, kterého se měl podle skutkových zjištění nalézacího soudu dopustit tím, že

1)

v přesně nezjištěné době nejméně od listopadu 2017 do 23. 3. 2018 v učebně budovy Základní umělecké školy **XXXXX XXXXX** v **XXXXX- XXXXX** na ulici **XXXXX** č. **XXXXX**, jako učitel věnující se výuce hry na kytaru, zneužívaje svého postavení a z tohoto vyplývající důvěryhodnosti a vlivu, v průběhu každé individuální vyučovací hodiny s poškozenou nezletilou **TXXXX SXXXX**, nar. **XXXXX**, které probíhaly vždy jednou týdně, v úmyslu svého sexuálního vzrušení, vědom si velmi nízkého věku nezletilé a s ním spojené neznalosti v oblasti sexuální, neschopnosti racionálně posoudit význam jeho chování a proti tomuto se bránit, opakovaně poškozenou vyzýval, aby k němu přistoupila, což ona učinila, poté jí pod prsa vyhrnoval triko s požadavkem, aby si ho dále sama přidržovala, a když poslechla a pokračoval hlazením poškozené po nahém bříše, přičemž ruce zasunoval výše pod triko, hladil poškozenou po nahých prsou a vypytl se, zda se jí to líbí a zda jí to vzrušuje, a dále ji přes kalhoty hladil po hýždích, kdy nejméně v pěti případech poškozenou na holé břicho také políbil,

2)

v přesně nezjištěné době nejméně od 1. 11. 2017 do 23. 3. 2018 v učebně budovy Základní umělecké školy **XXXXX XXXXX** v **XXXXX - XXXXX** na ul. **XXXXX** č. **XXXXX**, jako učitel věnující se výuce hry na kytaru, zneužívaje svého postavení a z tohoto vyplývající důvěryhodnosti a vlivu, v průběhu individuálních vyučovacích hodin, které s poškozeným nezletilým **OXXXX FXXXX**, nar. **XXXXX**, probíhaly v pondělí od 14.15 hod. do 15.00 hodin, v úmyslu svého sexuálního vzrušení, vědom si velmi nízkého věku nezletilého a ním spojené neznalosti v oblasti sexuální, neschopnosti racionálně posoudit význam jeho chování a proti tomuto se bránit, opakovaně nejméně v pěti případech vyzval poškozeného, aby k němu přistoupil a ukázal mu, jestli

má svaly, což poškozený učinil, a poté, co si poškozený na jeho výzvu sám vyhrnul triko, případně mu ho vyhrnul sám, se ho začal dotýkat na nahém břiše a poté jej asi ve třech případech hladil přes bradavky se slovy, že to bude jednou holky vzrušovat, a také poškozenému povytáhl kalhoty a dotazoval se, co tam má, se slovy, že jej budou holky hladit tam dole a že ho to bude vzrušovat,

3)

v době od 1. 9. 2016 do 30. 6. 2017 v učebně budovy Základní umělecké školy XXXXX XXXXX v XXXXX - XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX, jako učitel věnující se výuce hry na kytaru, zneužívaje svého postavení a z tohoto vyplývající důvěryhodnosti a vlivu, v průběhu individuálních vyučovacích hodin s poškozenou nezletilou **LXXXX LXXXX**, nar. XXXXX, v úmyslu svého sexuálního vzrušení minimálně dvakrát měsíčně poškozenou vyzýval, aby k němu přistoupila, což ona učinila, hovořil s ní o sportu a kamarádech, přičemž ji zpočátku přes oblečení držel a hladil po bocích, kdy postupně začal poškozené vytahovat triko z kalhot až nad pupík s požadavkem, aby si triko přidržela, čemuž poškozená vyhověla, hladil ji po břiše, a když mu poškozená řekla, že se jí to nelíbí, od dalšího jednání upustil, ale v dalších hodinách přesto své jednání opakoval a toto stupňoval tak, že poškozené vyhrnoval triko až k podprsence, tuto jí chválil, odhrnoval lem kalhot a díval se, jaké má kalhotky, dotýkal se jí na horní části prsou a ruce zasunoval více do její podprsenky a hlouběji do jejích kalhotek až do rozkroku, a dále poškozenou nejméně ve dvou případech políbil na čelo a jednou na pupík, přičemž v důsledku jeho jednání nezletilá záměrně zdržovala své příchody do hodiny a z hodiny dříve odcházela, současně se u ní projevovaly opakované bolesti hlavy, bolesti a křeče břicha a následně v červnu 2017 alopecie (masivní vypadávání vlasů) s psychogenním spouštěčem, a v inkriminovaném období ve snaze vyhnout se JXXXX KXXXX a jeho jednání poškozená své matce opakovaně uváděla výmluvy k neúčasti na hodině, kdy se začala oblékat do oděvu zahalujícího její končetiny, přičemž popisované obtíže byly průvodním jevem toho, že v příčinné souvislosti s jednáním JXXXX KXXXX se již v jeho průběhu u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která přetrvávala i v době znaleckého zkoumání provedeného na podzim roku 2018, když nežádoucí sexuálně motivované jednání JXXXX KXXXX bylo pro poškozenou psychotraumatizující a přivedlo ji do stavu intrapsychieho konfliktu, neboť ho vnímala jako autoritu, kterou respektovala,

4)

v přesně nezjištěné době nejméně od 1. 9. 2015 do 30. 6. 2016 v učebně budovy Základní umělecké školy na ulici XXXXX č. XXXXX v XXXXX, jako učitel věnující se výuce hry na kytaru, zneužívaje svého postavení a z tohoto vyplývající důvěryhodnosti a vlivu, v průběhu individuálních vyučovacích hodin s poškozenou nezletilou **AXXXX SXXXX**, nar. XXXXX, v úmyslu svého sexuálního vzrušení nejprve jmenované sahal přes oděv na břicho, kdy ji vyzýval, aby se postavila, že si ji prohlédne, a když poslechla, přiložil jí ruce na břicho a záda a pootáčel ji, přičemž jí říkal, že hezky roste a má ženské tvary, kdy minimálně v jednom případě se poškozené přes oblečení dotkl na prsou a v době, kdy seděla, jí zasunul ruku mezi stehna, kdy se přes oděv dotkl i jejího přirození, čehož se polekala a ihned vstala,

5)

v přesně nezjištěné době na podzim roku 2016 v učebně budovy Základní školy XXXXX XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX v XXXXX XXXXX, jako učitel věnující se výuce hry na kytaru, zneužívaje svého postavení a z tohoto vyplývající důvěryhodnosti a vlivu, v úmyslu svého sexuálního vzrušení v průběhu vyučovacích hodin s poškozenou nezletilou **MXXXX HXXXX**, rozenou GXXXX, nar. XXXXX, minimálně v jednom případě vyzval poškozenou, aby udělala deset kliků a také aby k němu přistoupila, čemuž ona vyhověla, a následně jí rukama přejížděl přes oblečení po horní části těla, od ramen, přes hrudník, prsa, po břicho a boky a poté ji držel v pase oběma rukama, přičemž jí říkal, že má pěknou postavu,

6)

v přesně nezjištěné době nejméně od 1. 9. 2016 do 30. 6. 2017 v učebně budovy Základní umělecké školy XXXXX XXXXX v XXXXX - XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX, jako učitel věnující se výuce hry na kytaru, zneužívaje svého postavení a z tohoto vyplývající důvěryhodnosti a vlivu, v úmyslu svého sexuálního vzrušení v průběhu individuálních vyučovacích hodin s poškozenou nezletilou **EXXXX MXXXX**, nar. XXXXX, minimálně v jednom případě k poškozené přistoupil a vyzval ji, aby mu ukázala své břicho, načež ji hladil pod oblečením po břiše, a dále se jí přes oděv dotýkal na zádech, bocích a nohou,

7)

v přesně nezjištěné době nejméně od měsíce října 2016 nejméně do konce roku 2017 v učebně budovy Základní umělecké školy XXXXX XXXXX v XXXXX - XXXXX, na ulici XXXXX č. XXXXX, jako učitel věnující se výuce hry na kytaru, zneužívaje svého postavení a z tohoto vyplývající důvěryhodnosti a vlivu, v úmyslu svého sexuálního vzrušení se v průběhu individuálních vyučovacích hodin s poškozenou nezletilou **BXXXX FXXXX**, nar. XXXXX, minimálně v desíti případech této vyptával na její sportovní aktivity, dotazoval se, zda má pevné břicho, zda nosí podprsenku, načež ji vyzval, aby se před něj postavila, čemuž poškozená vyhověla, poté ji chytal za boky, natáčel si ji do stran, prohlížel si ji a hladil ji přes oděv i pod oděvem v oblasti břicha, přičemž od dalšího jednání upustil poté, co se mu poškozená slovně vzepřela a odmítla již k němu přistupovat,

8)

od přesně nezjištěné doby nejméně od září 2017 do 25. 10. 2017 v učebně budovy Základní umělecké školy XXXXX XXXXX v XXXXX - XXXXX, na ulici XXXXX č. XXXXX, jako učitel věnující se výuce hry na kytaru, zneužívaje svého postavení a z tohoto vyplývající důvěryhodnosti a vlivu, v úmyslu svého sexuálního vzrušení opakovaně v průběhu vyučovacích hodin s poškozenou nezletilou **EXXXX LXXXX**, nar. XXXXX, zpočátku poškozenou vyzýval, aby si sama částečně stáhla kalhoty do oblasti boků a vykasala horní část oblečení pod prsa a oblečení si takto přidržovala, čemuž poškozená vždy vyhověla, postupem času jí horní část oblečení pod prsa vyhrnoval sám a sám jí také stahoval kalhoty do oblasti boků, následně si ji prohlížel a hladil na břichu, natáčel ji do stran, případně se na jeho pokyn otáčela sama, načež ji hladil a plácal po zadku, což občasně komentoval například slovy, že má pěkné boky, kdy toto jednání, jemuž se poškozená několikrát pokoušela vyhnout tím, že lhala své matce, aby nemusela do hodiny, u ní vedlo k rozvoji poruchy přizpůsobení s úzkostnou symptomatologií, somatizačními projevy a vyhýbavým chováním,

9)

v přesně nezjištěné době nejméně od 1. 9. 2017 do ledna 2018 v učebně budovy Základní umělecké školy XXXXX XXXXX v XXXXX - XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX, jako učitel věnující se výuce hry na kytaru, zneužívaje svého postavení a z tohoto vyplývající důvěryhodnosti a vlivu, v úmyslu svého sexuálního vzrušení, v průběhu individuálních vyučovacích hodin s poškozenou nezletilou **TXXXX DXXXX**, nar. XXXXX, nejprve poškozenou vyzval, aby k němu přistoupila, zasunul jí ruce pod oblečení, začal jí na minutu až dvě mačkat holé boky a ptal se, jestli nechce přibrat, následně ve druhém případě ji chytil za boky, vyhrnul jí triko pod prsa, kdy na jeho pokyn si poškozená triko sama přidržela, načež ji opět mačkal kolem pasu, a v dalších dvou případech již bez slovního doprovodu o její hubenosti navíc poškozené přikázal, aby si trochu stáhla kalhoty, kdy rukama, jimiž ji držel kolem nahého pasu, sjel pod jeho úroveň, kde ji také mačkal,

10)

od přesně nezjištěné doby nejméně od září 2017 do ledna 2018 v učebně budovy Základní umělecké školy XXXXX XXXXX v XXXXX - XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX, jako učitel věnující se výuce hry na kytaru, zneužívaje svého postavení a z tohoto vyplývající důvěryhodnosti a vlivu, v úmyslu svého sexuálního vzrušení, v průběhu individuálních vyučovacích hodin s poškozenou nezletilou **NXXXX KXXXX**, nar. XXXXX, přivolal k sobě, začal jí sahat na břicho a na nohy a když si na jeho pokyn vyhrnula triko a držela jej pod prsy, bez slovního doprovodu jí ohmatával břicho a poplácával jí ho otevřenou dlaní, jindy ji vyzval, aby k němu přistoupila a ukázala mu vlasy, jichž se dotýkal, kdy v dalších třech případech ji přes její slovní odmítání žádal, aby mu ukázala břicho, a také jí ve třech případech přes její nezáměr ukazoval chvaty sebeobrany, přičemž se dotýkal jejích nohou a zad,

11)

od přesně nezjištěné doby nejméně od září 2017 do března 2018 v učebně budovy Základní umělecké školy na ulici XXXXX č. XXXXX v XXXXX, jako učitel věnující se výuce hry na kytaru, zneužívaje svého postavení a z tohoto vyplývající důvěryhodnosti a vlivu, v úmyslu svého sexuálního vzrušení v průběhu individuálních vyučovacích hodin s poškozenou nezletilou **JXXXX ŽXXXX**, nar. XXXXX, tuto v přesně nezjištěném počtu případů vyzval, aby k němu přistoupila a vyhrnula si triko, čemuž poškozená vyhověla, poté ji objal kolem pasu a hladil po nahém břichu, kdy jí také mačkal ruce s tím, jestli na nich má svaly, chytil ji za boky a natáčel do stran, aby si ji prohlédl,

12)

v období od 1. 9. 2017 do 23. 3. 2018 v učebně budovy Základní umělecké školy XXXXX XXXXX v XXXXX - XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX, jako učitel věnující se výuce hry na kytaru, zneužívaje svého postavení a z tohoto vyplývající důvěryhodnosti a vlivu, v úmyslu svého sexuálního vzrušení se v průběhu individuálních týdenních vyučovacích hodin probíhajících s poškozenou nezletilou **EXXXX ZXXXX**, nar. XXXXX, se jí téměř každou hodinu dotýkal na holém břichu a kolem pasu, přičemž se jí ptal, jestli má svaly,

13)

v doposud neupřesněné době nejméně od měsíce ledna 2018 do dne 5. 3. 2018 v učebně budovy Základní umělecké školy XXXXX XXXXX v XXXXX - XXXXX, na ulici XXXXX č. XXXXX, jako učitel věnující se výuce hry na kytaru, zneužívaje svého postavení a z tohoto vyplývající důvěryhodnosti a vlivu, v úmyslu svého sexuálního vzrušení v průběhu vyučovacích hodin hry na kytaru, probíhajících s nezletilým poškozeným **MXXXX ŠXXXX**, nar. XXXXX, minimálně ve třech případech vyzval poškozeného, aby k němu přistoupil, čemuž ten vyhověl, a poté poškozenému zasunul ruce pod tričko a začal jej hladit po nahém břichu, hrudníku a prsou, kdy ve druhém z případů ve svém jednání pokračoval tak, že poškozenému začal přes kalhoty hlazením dráždit penis, následně mu stáhl kalhoty a spodní prádlo níž a na jeho obnaženém penisu provedl felaci a znovu ho dráždil rukou, až došlo k ejakulaci poškozeného do jeho ruky, a ve třetím případě chtěl po stejném průběhu hlazení těla poškozeného tomuto opětovně provést felaci jeho obnaženého penisu, avšak od dalšího jednání po slovním odporu poškozeného upustil,

přičemž výše uvedeného jednání se vůči všem poškozeným dopouštěl vědom si jejich věku a možného negativního dopadu svého jednání na jejich další vývoj, zejména v oblasti psychosexuální.

Za to byl obžalovaný **JXXXX KXXXX** odsouzen podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a dále § 40 odst. 2 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti

spočívající v zákazu umělecké a pedagogické činnosti s osobami mladšími osmnácti let, a to na dobu šesti let. Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku bylo obžalovanému uloženo ochranné léčení psychiatrické ambulantní formou. Podle § 228 odst. 1 tr.ř. byl obžalovaný povinen zaplatit na náhradě způsobené škody poškozeným LXXXX LXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX-XXXXX, XXXXX XXXXX na náhradu nemajetkové újmy v penězích 246 860 Kč, EXXXX LXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX-XXXXX, XXXXX XXXXX na náhradu nemajetkové újmy v penězích 65 000 Kč, MXXXX ŠXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX-XXXXX, XXXXX XXXXX na náhradu nemajetkové újmy v penězích 40 000 Kč, AXXXX SXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX XXXXX na náhradu nemajetkové újmy v penězích 40 000 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr.ř. byli poškození LXXXX LXXXX, EXXXX LXXXX, MXXXX ŠXXXX a AXXXX SXXXX odkázáni se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Napadený rozsudek nenabyl právní moci, neboť byl napaden odvoláním obžalovaného JXXXX KXXXX.
3. Věc byla předložena Vrchnímu soudu v Olomouci jako soudu odvolacímu podle § 252 tr.ř. Z obsahu spisového materiálu bylo zjištěno, že opravný prostředek by podán oprávněnou osobou podle § 246 odst. 1 písm. b) tr.ř., v zákonné lhůtě podle § 248 odst. 1 tr.ř. a svým obsahem splňuje i podmínky dané § 249 tr.ř. Nebyl tak důvod k postupu odvolacího soudu podle § 253 tr.ř.
4. Odvolání obžalovaného JXXXX KXXXX bylo podáno jak do výroku o vině, tak i do výroku o trestu. Toto odvolání bylo písemně odůvodněno prostřednictvím jeho obhájce Mgr. Lumíra Kapiase.
5. Obžalovaný předně podotkl, že se jedná již o druhé projednání jeho odvolání, neboť první rozhodnutí nalézacího soudu bylo z podnětu jeho odvolání a odvolání poškozené LXXXX zrušeno Vrchním soudem v Olomouci. Nesouhlasil se zněním skutkové věty v bodě 13) výroku napadeného rozhodnutí, neboť uvedl, že k felaci penisu poškozeného nedošlo. Má za to, že kromě výpovědi poškozeného, kterou popíral od samotného začátku trestního stíhání, nebyl proveden žádný důkaz objektivní povahy, jenž by tuto výpověď potvrdil. V tomto ohledu poukázal na odborné vyjádření odboru kriminalistické techniky a expertíz Policie ČR, Krajského ředitelství Moravskoslezského kraje, které předmětnou výpověď nepotvrzuje. Z tohoto důvodu zastává názor, že procesní soud ustálil skutkový stav věci, o němž jsou důvodné pochybnosti.
6. Dále shrnul závěry znaleckého posudku znaleckého ústavu Všeobecné fakultní nemocnice v Praze z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a klinické psychologie, který nalézací soud nechal vypracovat na základě pokynu Vrchního soudu v Olomouci. Předmětné závěry označil jako rozhodné pro posouzení otázky rozsahu jeho trestní odpovědnosti, především pak ten, podle kterého byly ve vztahu k vytýkanému jednání v důsledku diagnostikované sexuální deviace sníženy zejména ovládací schopnosti, a to podstatnou měrou, avšak nejednalo se o jejich úplný zánik. Tento znalecký závěr označil za velmi široce vymezený pro posouzení rozsahu jeho trestní odpovědnosti, což podle jeho názoru dokládá i dotaz soudu prvního stupně vznesený na MUDr. Daneše, který zastupoval znalecký ústav. MUDr. Daneš popsal povahu předmětné sexuální deviace a konkrétně uvedl: „*Rozpoznávací schopnosti jsou v pořádku, my to nějak procentuálně neradi vyjádříme, vymizelé nebyly, byly snížené podstatně. Možná se spíš blížily k tomu, já bych se do toho nechtěl, nebyly vymizelé.*“ Obžalovaný má za to, že znalec se vyjádřil ke schopnostem ovládacím, byť je výše uvedená věta uvozena „*Rozpoznávací schopnosti*“, neboť o těchto se znalecký ústav vyjádřil tak, že byly zachovalé. Obžalovaný označil za stěžejně významné nedokončení sdělení znalce výše citované. Ačkoliv

uvedl, že nechce spekulovat o závěrech znalce, má za to, že podle gramatického výkladu lze dospět k závěru, že se podstatně snížené ovládací schopnosti jeho osoby blížily spíše k pásmu vymizení. Stanovení otázky, zda byly jeho ovládací schopnosti „jen“ podstatně snížené, nebo zda byly téměř vymizelé, je podle názoru obžalovaného naprosto klíčové pro posouzení rozsahu trestní odpovědnosti, na což ovšem znalec v rámci výpovědi u hlavního líčení neodpověděl. Fundovaně měl tuto otázku zodpovědět zřejmě vyšetřující lékař, kterým se podle specializace jeví doc. MUDr. Zvěřina. Pokud by se znalec opravdu vyjádřil v tom smyslu, že se ovládací schopnosti blížily spíše vymizení, jednalo by se o zcela zásadní skutečnost, kterou by musel procesní soud zohlednit při ukládání trestu. V rámci předmětného znaleckého zkoumání znalci také uvedli, že u obžalovaného nebyl prokázán výskyt Aspergerova syndromu, a to ani psychologickým, ani psychiatrickým vyšetřením a nebyly u něj shledány rovněž žádné autistické rysy, které ostatně nevykazoval ani v dětství či dospívání.

7. Taktéž poukázal na znalecký posudek MUDr. Karla Kunčara, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie. Ten ve svém původním znaleckém podání uvedl, že obžalovaný v době páchání předmětné trestné činnosti netrpěl typickou duševní poruchou v užším slova smyslu, ani závislostí na alkoholu nebo jiných návykových látkách. Byla zjištěna psychosexuální nevyspělost (psychosexuální infantilismus), což je nedevariantní sexuální porucha, která se u něj projevovala ve střední intenzitě. V předmětné době byla schopnost obžalovaného rozpoznat společenskou škodlivost jeho jednání zachována, nenarušena a schopnost ovládat své jednání byla z důvodu psychosexuální nevyspělosti snížena lehčím, nepodstatným způsobem. Stav obžalovaného byl v době znaleckého zkoumání dán reaktivním depresivním syndromem s afektivní labilitou, avšak byl schopen chápat smysl trestního řízení a hájit se. Pobyt obžalovaného na svobodě není z medicínského hlediska nebezpečný a navrženo nebylo ani ochranné léčení nebo zabezpečovací detence. Dále poukázal na předložené psychiatrické lékařské zprávy jeho ošetřující lékařky MUDr. Kateřiny Bakhtary a nemocničního CNS Centra Trinec s uváděnou diagnózou Aspergerova syndromu. Na základě těchto zjištění doplnil znalec svůj posudek a následně potvrdil přítomnost Aspergerova syndromu lehčí až střední intenzity, což ve spojení s atypickou sexuální reaktivitou zapříčinilo přehodnocení jeho závěrů o rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného, a to tak, že v době páchání trestné činnosti byly obě tyto složky podstatně snížené. Znalec se vyjádřil i k možné motivaci, ke které uvedl, že se mohlo jednat o chybné vyhodnocení jednání žáků v důsledku Aspergerova syndromu, mohla tam být i snaha o „zlidštění, nebo nějaké zcivilnění té výuky“, avšak domníval se, že nešlo o primární sexuální motivaci, spíše se jednalo o poruchy v sociální a emoční inteligenci, díky kterým je určité jednání vnímáno jako ještě normální. Byť obžalovaný popřel sexuální motivaci, znalec uvedl, že jistá drobná sexuální satisfakce tam mohla být.
8. Procesní soud měl tedy k dispozici celkem tři znalecké posudky, a to dva zpracované MUDr. Kunčarem a výše uvedený znalecký posudek ústavu. V tomto ohledu podotkl, že se od sebe znalecké posudky značně liší, zejména v diagnóze Aspergerova syndromu, přičemž má za to, že stěžejní otázka, do jaké míry byly jeho schopnosti poznávací a ovládací ovlivněny duševní poruchou či chorobou a zda se tyto složky či alespoň jedna z nich již blížila stavu jejího vymizení, respektive v jakém směru a rozsahu zůstaly tyto schopnosti zachovány, zůstala bez patřičné odpovědi. Tento závěr je pak stěžejní pro úvahy o trestu, jeho druhu a výměře, neboť v případě zmenšené přičetnosti nastává ze zákona obligatorní důsledek v podobě nutnosti přihlídnutí k tomuto stavu podle § 40 odst. 1 tr. zákoníku, když zde existují i fakultativní důsledky stanovené zákonem.
9. Přestože je závěr o přičetnosti závěrem právním, vychází z odborných znalostí, obžalovaný má za to, že v probíhajícím řízení existují rozdílné závěry znaleckých posudků, byť vypracovanými totožnými znalci či alespoň z příbuzných oborů. Z tohoto důvodu setrval na

svém názoru, že by mělo být v projednávané věci přibráno Středisko odborného poradenství a diagnostiky, Národního ústavu pro autismus (NAUTIS), které se specializuje na problematiku autismu, což by nepochybně přispělo k odstranění rozporů mezi výše uvedenými znaleckými posudky. Závěrem navrhl, aby byli vyslechnuti zpracovatelé znaleckého posudku ústavu Všeobecné fakultní nemocnice v Praze.

10. Na základě výše uvedeného má obžalovaný za to, že napadené rozhodnutí vykazuje vady ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) tr.ř. Z tohoto důvodu navrhl, aby odvolací soud napadené rozhodnutí v intencích jím podaného opravného prostředku zrušil a aby věc vrátil nalézacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.
11. V rámci veřejného zasedání obhájce obžalovaného odkázal na písemné odůvodnění odvolání a následně přednesl jeho podstatné body. Dále upřesnil, že pokud jde o vznesené důkazní návrhy, měly by být provedeny soudem prvního stupně. Vrchnímu soudu v Olomouci také předložil doklad o zaslání finančních prostředků ve výši 20 000 Kč, které poukázal poškozené LXXX. Tímto dokladem byl odvolacím soudem proveden důkaz podle § 213 odst. 1 tr.ř.
12. Intervenující státní zástupce z Vrchního státního zastupitelství v Olomouci před Vrchním soudem v Olomouci uvedl, že odvolání obžalovaného směřuje do hodnocení důkazů, snaží se podat vlastní verzi skutkového děje. Nalézací soud se podle jeho názoru zcela dostatečně vypořádal se všemi skutečnostmi důležitými pro vydání rozhodnutí, své závěry náležitě odůvodnil, přičemž v tomto ohledu poukázal na jednotlivé pasáže napadeného rozhodnutí. Vzhledem k výše uvedenému navrhl, aby bylo odvolání obžalovaného zamítnuto podle § 256 tr.ř. jako nedůvodné.
13. Z podnětu podaného odvolání přezkoumal Vrchní soud v Olomouci jako soud odvolací správnost a úplnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 254 odst. 1, odst. 2 tr.ř. a dospěl k následujícím závěrům.
14. Samotné řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, netrpí žádnými závažnými procesními vadami, jež předpokládá ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř., neboť byla respektována příslušná ustanovení trestního řádu, zejména ta, která se týkají zahájení trestního stíhání, dodržení práva na obhajobu, obžalovaný měl od počátku obhájce, který se zúčastňoval úkonů již v průběhu přípravného řízení. Obžalovanému byla opakovaně dána možnost, aby se vyjádřil ke všem skutečnostem, které mu byly kladeny za vinu usnesením o zahájení trestního stíhání. Byla také zachována zásada totožnosti skutku a obžaloba byla podána pro skutek, který byl obsažen v usnesení o zahájení trestního stíhání.
15. Hlavní líčení před soudem prvního stupně, jakožto i předtím přípravné řízení, probíhalo za osobní účasti obžalovaného, který tak mohl reagovat a mimo jiné ve spolupráci se svým obhájcem provádět návrhy na doplnění dokazování.
16. Soud prvního stupně v hlavním líčení dostatečně respektoval zásadu ústnosti a bezprostřednosti při provádění dokazování, kdy svědci, jejichž osobní výslech před soudem prvního stupně byl nezbytný pro náležité objasnění věci a byl reálně možný, byli osobně slyšeni a ostatní důkazy, které byly opatřeny ať již ve stádiu přípravného řízení či v řízení před soudem prvního stupně, byly provedeny v souladu s ustanovením hlavy páté trestního řádu.
17. Nalézací soud postupoval při utváření skutkových závěrů transparentně a v odůvodnění napadeného rozsudku se zabýval významnou částí skutečností rozhodných pro závěr o vině obžalovaného. Z provedených důkazů také dovodil odpovídající skutková zjištění a jednání obžalovaného kvalifikoval podle odpovídajících hmotněprávních ustanovení zvláštní části

trestního zákoníku.

18. Při utváření skutkových zjištění byl soud prvního stupně ostatně povinen postupovat důsledně dle ustanovení § 2 odst. 5 tr.ř. a zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí. Dále v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr.ř. měl všechny provedené důkazy hodnotit podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu. V tomto postupu soudu je zobrazena zásada volného hodnocení důkazů. Tento princip je zásadní pro rozhodování, které důkazy soud provede, popřípadě zda a nakolik sejevilo nezbytným stav dokazování doplnit z hlediska dosažení základního cíle, tedy zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení v konkrétním stádiu trestního řízení. Takovéto hodnocení důkazů musí být učiněno z hlediska závažnosti důkazů a je třeba současně vyloučit důkazy nepodstatné, tedy takové, z nichž nelze učinit poznatky o předmětu dokazování a poté je třeba důkazy posuzovat z hlediska zákonnosti, tedy zda důkazy byly provedeny v souladu s procesními předpisy a zda nelze v důkazním řízení shledat pochybení, která by měla povahu podstatných vad řízení. Důkazy bylo třeba podrobit z hlediska věrohodnosti a pravdivosti na základě analýz jednotlivých důkazů pocházejících jak ze samotného konkrétního důkazu, tak z jeho hodnocení ve vztahu k dalším provedeným důkazním prostředkům. Tato zásada je vybudována na vnitřním přesvědčení orgánů činných v trestním řízení, přičemž není a nesmí být projevem libovůle nebo svobody tohoto orgánu, ale musí být vyjádřena na přísně logickém základě opírajícím se o právní vědomí a všestranné hluboké zhodnocení důkazů v jejich vzájemných souvislostech s přihlédnutím ke všem okolnostem případů. Jestliže takovéto hodnocení je obsaženo v odůvodnění rozhodnutí, není možno shledat uvedené hodnocení důkazů chybným a nelze považovat za potřebné opakování jednotlivých důkazů či doplnění skutkových zjištění odvolacím soudem, který je pak tímto hodnocením vázán (§ 263 odst. 7 tr.ř.). Podle názoru odvolacího soudu takovýmto způsobem krajský soud v dané věci ve všech směrech důsledně postupoval.
19. Odvolací soud předně uvádí, že v této věci bylo již jedenkrát vrchním soudem rozhodováno a to tak, že předchozí odsuzující rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 12. 2019, č.j. 50 T 3/2019-835, byl zrušen podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. c) tr.ř. usnesením ze dne 28. 1. 2020, sp.zn. 3 To 4/2020, a věc vrácena procesnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí za současného pokynu o dalším postupu v řízení.
20. Nalézací soud měl doplnit dokazování vyžádáním nového znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, a to znaleckého posudku ústavu, který po zevrubném vyšetření měl určit, zda trpí a v době spáchání činu trpěl obžalovaný nějakou psychotickou chorobou, popřípadě jakou a zda tato diagnóza mohla mít vliv na jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. V případě, že tyto zmiňované schopnosti obžalovaného byly v důsledku psychiatrické choroby nějakým způsobem limitovány, měl určit míru jejich snížení se zvláštním důrazem na zjištění, zda ještě byly či již nebyly vůbec zachovány. Znalec měl být také dotázán, zda obžalovaný trpí nějakou sexuální deviací, která měla vliv na spáchání trestné činnosti, či zda motivace obžalovaného byla jiná než sexuální. Pokud by byl znaleckým zkoumáním diagnostikován Aspergerův syndrom, měl znalec podrobně popsat jeho projevy, a to zejména vnější, v podobě chování obžalovaného. Nalézací soud byl také poučen o potřebě, aby znalecký posudek z oboru psychiatrie a sexuologie byl zpracován nejméně za příbrání konzultanta z oboru klinické psychologie, ne-li samostatným znaleckým posudkem z tohoto oboru z důvodu objasnění, zda osobnostní struktura a chování obžalovaného objektivně vykazuje znaky Aspergerova syndromu, míru jeho narušenosti, možnosti resocializace a směry edukačního působení na jeho osobu. Po provedeném dokazování, případně provedení dalších důkazů, měl nalézací soud pečlivě zhodnotit dosud provedené

důkazy spolu s důkazy novými, a to jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu a uvést, jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil a která skutková zjištění a které důkazy vzal za prokázané. V případě významného snížení rozpoznávacích a ovládacích schopností měl zvážit, zda jsou dány podmínky pro aplikaci ustanovení § 47 tr. zákoníku, případně ustanovení § 58 tr. zákoníku. V rámci ustálení skutkových zjištění měl prostor věnovat zejména tomu, zda obžalovaný spáchal čin ze sexuální pohnutky a také zda v případě nezletilého poškozeného MXXXX ŠXXXX došlo k felaci jeho penisu, což obžalovaný vehementně popíral.

21. Odvolací soud konstatuje, že soud prvního stupně vyhověl jeho závazným požadavkům, doplnil dokazování v intencích zrušujícího usnesení a dostatečným způsobem se vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Vyčerpávajícím způsobem provedl analýzu skutku, přičemž odůvodnění rozhodnutí nelze ani v nejmenším považovat za nedostatečné, či dokonce nepřiléhavé. Vzhledem k tomu, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je logické, přehledné a úplné, odkazuje odvolací soud v širší rovině na toto odůvodnění, což je ostatně v souladu s ustálenou rozhodovací praxí vyšších soudů (viz sp.zn. II. ÚS 1153/16, ze dne 25. 10. 2016).
22. Ve vztahu k podanému oprávněmu prostředku odvolací soud dodává, že obžalovaný neuvedl v podstatě žádné nové argumenty, které by již nenamítal v řízení před soudem prvního stupně nebo takové, které by byly způsobilé zvrátit zjištěný skutkový stav. Ve svém odvolání prezentoval svůj pohled na věc, v němž nelze nevidět snahu o vytvoření vlastního skutkového děje, který by hovořil v jeho prospěch, avšak zcela nekorespondující s provedeným dokazováním a zásadami elementární logiky.
23. Vrchní soud v Olomouci nepřisvědčil námitce obžalovaného stran popírání felace v případě skutku uvedeného pod bodem 13) výrokové části napadeného rozhodnutí. Jestliže se obžalovaný dovolával toho, že kromě svědecké výpovědi poškozeného ŠXXXX není jediného objektivního důkazu, který by toto dokládal, je z povahy předmětného jednání zřejmé, že kromě něj a poškozeného ŠXXXX nebyl předmětnému jednání nikdo další přítomen a odehrávalo se tzv. „za zavřenými dveřmi“. Výpověď jedné osoby samozřejmě sama o sobě a bez dalšího, nemá a nemůže mít v trestním řízení vyšší důkazní váhu, než výpověď jiné osoby. Vždy je potřeba hodnotit výpovědi komplexně, a je potřeba ověřit míru věrohodnosti, a to ve vztahu ke všem známým okolnostem, které jsou s to podat představu o jejich autentičnosti. V tomto případě nalézací soud zcela správně a logicky upřednostnil výpověď poškozeného ŠXXXX, neboť jednak svědek neměl sebemenší důvod něco takového si vymýšlet a s předmětným prožitkem se svěřil poškozené FXXXX, která tuto skutečnost potvrdila, čemuž odpovídala jejich emailová komunikace založená na č.l. 261, navíc je zcela v souladu s charakterem vytýkané trestné činnosti obžalovaného, když o tom, že z jeho strany muselo docházet k jisté formě ukájení na půdě základní umělecké školy, svědčí stopy spermatu na utěrce obžalovaného, která byla nalezena v jeho kabinetu. Expertní analýza prokázala, že odebrané vzorky DNA patří obžalovanému, nelze tedy dojít k závěru, že by odborné vyjádření z oboru kriminalistické techniky a expertíz Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, nepotvrzovalo závěry procesního soudu nebo že by snad bylo s provedeným dokazováním v extrémním rozporu, neboť toto má základ v provedeném dokazování.
24. Pokud jde o stěžejní námitku obžalovaného zda duševní porucha, eventuálně choroba jemu diagnostikovaná, ovlivnila schopnost rozpoznávací a ovládací, případně zda se tyto či jedna z nich blížila stavu vymizení, respektive v jakém směru a rozsahu zůstaly tyto schopnosti zachovány, odvolací soud konstatuje, že procesní soud tuto otázku zjistil zcela dostatečným způsobem ve smyslu § 2 odst. 5 tr.ř., tak, aby mohl učinit patřičné rozhodnutí ve věci. Vrchní soud v Olomouci chápe snahu obžalovaného o jistou formu relativizace nálezů znaleckého posudku ústavu stran přičetnosti, avšak nelze přisvědčit důvodnosti takového postupu.

Příčetnost pachatele zákon presumuje, avšak počítá s defekty myslí v podobě duševních poruch, v důsledku kterých může být osoba nepřičetná, tudíž není odpovědná za trestný čin, anebo zapříčiní podstatně snížené schopnosti rozpoznat protiprávnost svého jednání nebo ovládat své jednání, což zákon chápe jako zmenšenou přičetnost. Ohledně výkladu otázky nepřičetnosti panuje v rozhodování tuzemských soudů ustálená praxe, která byla vyvozena z rozhodnutí Nejvyššího soudu České socialistické republiky ze dne 7. 6. 1978, sp.zn. 11 Tz 21/78, podle kterého se jedná o otázku právní; její posouzení náleží orgánům činným v trestním řízení na základě skutečností vyplývajících z provedených důkazů. Povaha této otázky vyžaduje, aby její posouzení bylo založeno na odborných znalostech z oboru psychiatrie. Znalecký důkaz z tohoto oboru je však jen jedním z podkladů pro vytvoření přesvědčení o otázce přičetnosti a musí být hodnocen v souvislosti se všemi ostatními zjištěnými skutečnostmi z tohoto hlediska relevantními. V rámci výsledku u hlavního líčení znalec MUDr. Luděk Daneš, CSc., uvedl obecné stanovisko, že neradi vyjadřují procentuální snížení rozpoznávacích schopností. Tento postoj je zcela logický, neboť je potřeba pamatovat, že předmětem zkoumání je lidská mysl a nelze tedy určit se zcela exaktní procentuální přesností míru snížení této schopnosti, jako je tomu u stanovení škod v případě majetkové trestné činnosti, ale je potřeba, aby bylo zjištěno, zda alespoň jedna z hodnocených složek byla snížena způsobem předvídaným v ustanovení § 27 tr. zákoníku. Znalecké závěry byly vyvozeny na základě relevantních údajů a byly dostatečným podkladem pro soud prvního stupně, tak aby mohl dojít k závěru o zmenšené přičetnosti posuzované osoby. Ze strany obžalovaného bylo také namítáno, že v případě jazykového výkladu by bylo možno dovodit z věty „*Možná se spíš blížily k tomu, já bych se do tobo nechtěl, nebyly vymizelé*“ závěr, že jeho ovládací schopnosti se blížily k hranici vymizení. K tomuto odvolací soud dodává, že právní věda chápe gramatický výklad jako pouhé prvotní přiblížení kontextu a nikoliv jako jedinou či dokonce preferovanou metodu právního výkladu. Jednalo se o poměrně nešťastnou formulaci ze strany znalce, avšak stejně jako bylo obžalovaným namítáno, že duševní porucha mohla zapříčinit posunutí schopnosti ovládat své jednání k hranici až téměř vymizení, stejně tak lze jazykovým výkladem dojít k závěru, že se jeho ovládací schopnost mohla blížit spíše hranici téměř nepodstatného snížení. Procesní soud však zcela správně vyhodnotil znalecké závěry v celkovém kontextu a nevycházel z výše uvedených domněnek, neboť z předmětného znaleckého posudku zcela jasně vyplývá, že „...rozpoznávací schopnosti jsou v pořádku..., ...vymizelé nebyly, byly snižené podstatně, ...nebyly vymizelé“, což zcela evidentně svědčí o závěrech znalce stran zodpovězení této otázky a představovalo zcela dostatečný podklad pro ustálení trestní odpovědnosti soudem prvního stupně.

25. K návrhům na doplnění dokazování, ať již v podobě výsledku zpracovatelů ústavního znaleckého posudku, tak i příbrání Střediska odborného poradenství a diagnostiky, Národního ústavu pro autismus, odvolací soud uvádí, že i pokud by nebylo ze strany obžalovaného upřesněno, že těmito by se měl zabývat v rámci dalšího řízení nalézací soud, předmětné návrhy by byly z jeho strany zamítnuty z důvodu nadbytečnosti. Závěry ústavního znaleckého posudku jsou jednoznačné, u obžalovaného nebyl psychologickým ani psychiatrickým vyšetřením prokázán Aspergerův syndrom a nebyly u něj shledány výrazné autistické rysy.
26. Vrchní soud v Olomouci konstatuje, že otázka existence Aspergerova syndromu, respektive míry přičetnosti, byla nalézacím soudem dostatečně objasněna. Námitky obžalovaného, podle kterých nebyla zcela přesně vyjádřena míra zachování jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti v době skutku je zcela lichá, neboť závěry ústavního znaleckého posudku jsou zcela jasné. Pokud obžalovaný uváděl, že byly vypracovány tři znalecké posudky, které jsou rozporuplné, pak takovéto sdělení není pravdivé, neboť v probíhajícím řízení byl vypracován pouze znalecký posudek MUDr. Kunčara a znalecký posudek ústavu. Je pravdou, že MUDr. Kunčar znalecký posudek doplnil v reakci na lékařské zprávy, které poskytla ošetřující lékařka obžalovaného týkající se diagnózy Aspergerova syndromu, v důsledku těchto rozporů

existovaly důvodné pochybnosti o přičetnosti obžalovaného. Tyto pochybnosti ostatně vedly k vydání předchozího zrušujícího usnesení Vrchního soudu v Olomouci za současného určení dalšího postupu směřujícímu k vyjasnění těchto skutečností odbornými závěry znaleckého ústavu. Obžalovaný, jak v řízení před soudem prvního stupně, tak i v rámci odvolacího řízení, poukazoval na možnost příbrání Střediska odborného poradenství a diagnostiky, Národního ústavu pro autismus (NAUTIS), který se na otázky autismu specializuje. Ačkoliv odvolací soud nepochybuje o odborném zaměření tohoto ústavu, procesní soud postupoval zcela v intencích zákona, když znaleckým zkoumáním nepověřil tento ústav. V tomto ohledu je nezbytné zmínit, že NAUTIS je právnickou osobou, která má povahu ústavu ve smyslu § 402 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a je tedy právnickou osobou ustanovenou za účelem provozování činnosti užitečné společensky nebo hospodářsky s využitím své osobní a majetkové složky, přičemž provozuje činnost, jejíž výsledky jsou každému rovnocenně dostupné za podmínek předem stanovených. Nejedná se o tedy o znalecký ústav ve smyslu § 21 zákona č. 36/1967 Sb., zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů. Pouze pro doplnění odvolací soud dodává, že NAUTIS není ani zapsán v evidenci znalců, což plyne z povahy věci, neboť znalcem je vždy fyzická osoba.

27. Jak již uvedl procesní soud, zpracovatelé ústavního znaleckého posudku disponovali předloženými lékařskými zprávami, včetně vyžádaného výpisu ze zdravotnické dokumentace obžalovaného od ošetřující psychiatricky, těmito se podrobně zabývali, a až následně předložili na uváděnou diagnózu Aspergerova syndromu svůj pohled a s ním spojené závěry. Samotná otázka duševního zdraví obžalovaného, autismu a Aspergerova syndromu i vlivu takové diagnózy na jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti ve vztahu k vytykánému jednání již byla zodpovězena a nemůže být vyvrácena navrhaným doplněním znaleckého zkoumání, které požadoval obžalovaný. Případně zjištěné závěry by samy o sobě ani ve spojení s jinými nemohly zapříčinit jiné rozhodnutí ve věci a z tohoto důvodu bylo zcela patřičně vyhodnoceno navrhané doplnění dokazování za nadbytečné a jako takové bylo zamítnuto.
28. S odkazem na výše uvedené rozpory poukázal i na otázku tvrzené sexuální motivace a toho, zda duševní porucha, případně choroba jemu diagnostikovaná, ovlivnila schopnost rozpoznávací a ovládací a zda se tyto, či jedna z nich, blížily stavu vymizení, respektive v jakém směru a rozsahu zůstaly tyto schopnosti zachovány. Vzhledem ke skutečnostem uvedeným v předchozím odstavci není ani tato odvolací námitka obžalovaného důvodná.
29. Ve vztahu ke skutku 1) a 2) odvolací soud konstatuje, že nalézací soud správně ustálil právní kvalifikaci jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, což náležitě odůvodnil v bodě 62. odůvodnění svého rozhodnutí, kde popsal naplnění znaků skutkové podstaty tohoto trestného činu. Shodné lze uvést i v případě přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, jemuž se nalézací soud podrobně věnoval v bodě 65. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Stran právní kvalifikace tohoto trestného činu pak Vrchní soud v Olomouci uvádí, že výše uvedené platí pro všechny skutky popsané ve výrokové části napadeného rozhodnutí. Ani právní kvalifikaci skutku 3) není možno shledat za nepřiléhavou ke skutkovým zjištěním, neboť jednání ze strany obžalovaného zcela naplnilo všechny znaky skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití ve smyslu § 187 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku, jak je zřejmé z úvah soudu prvního stupně v bodě 63. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Pochybení neshledal odvolací soud ani v případě právních kvalifikací skutků popsaných pod body 4) – 13), které nalézací soud vyhodnotil v rámci bodu 64. odůvodnění napadeného rozhodnutí jako přečiny sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Logicky bylo procesním soudem charakterizováno i naplnění subjektivní stránky všech kvalifikovaných trestných činů v rámci bodu 67. odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to v podobě zaviněného jednání spáchaného v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Vzhledem

k zaviněnému jednání obžalovaného není pochyb o jeho trestní odpovědnosti ve smyslu § 13 odst. 2 tr. zákoníku, neboť všech trestných činů se dopustil v úmyslu přímém, byť v případě trestného činu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 tr. zákoníku postačuje pro naplnění základní skutkové podstaty již zavinění ve formě nedbalosti.

30. Povaze páchané trestné činnosti, způsobu jeho provedení, záměru obžalovaného, zvoleného místa i výběru obětí u skutků popsanych v bodech 1)-2),4)-13) i 1)-13) odpovídá také závěr nalézacího soudu uvedený v bodě 66. napadeného rozhodnutí o pokračování v trestném činu ve smyslu § 116 tr. zákoníku.
31. Nalézací soud nepochybil, jestliže obžalovanému podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 40 odst. 2 tr. zákoníku uložil úhrnný trest odnětí svobody v délce trvání 4 let, pro jehož výkon jej podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznic s ostrahou.
32. V souvislosti s řešením otázky ukládání trestu vyhodnotil soud prvního stupně všechny okolnosti případu. Současně přihlédl k tomu, že obžalovaný doposud žil řádným životem. Ačkoliv až v pokročilé fázi tohoto trestního řízení projevil upřímnou lítost a snahu o náhradu nemajetkové újmy vybraným poškozeným, jimž zaslal finanční obnos, a to v řádu desetitisíců. Pracovní hodnocení obžalovaného je kladné a z jeho strany je zřetelná snaha o získání pracovního zařazení, po ukončení jeho působení na základní umělecké škole je zaměstnán jako dělník. Procesní soud náležitě zohlednil také přitěžující okolnosti, správně podotkl fakt, že nelze odhlédnout od páchaní trestné činnosti na více osobách, pokračování v jednání po delší dobu, vůči jednotlivým poškozeným se jej dopouštěl opakovaně a spáchal více trestných činů ze zavrženíhodné sexuální pohnutky. Nalézací soud vzal při ukládání trestu dostatečně v potaz osobní a majetkové poměry pachatele. Obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou ve výměře 5 - 12 let. Procesní soud ovšem zohlednil závěry znaleckého ústavu, podle kterých se obžalovaný dopustil žalovaného jednání ve stavu zmenšené přičetnosti ve smyslu § 27 tr. zákoníku, který byl zapříčiněn duševní poruchou, jež podstatným způsobem snížila jeho ovládací schopnosti, nicméně trestní odpovědnost byla plně zachována. Postup soudu prvního stupně, kterým uložil trest odnětí svobody o jeden rok nižší, než zákon stanovuje pro dolní výměru trestní sazby, plně odpovídá požadavkům institutu uvedeném v § 40 odst. 2 tr. zákoníku zohledňující jednání ve stavu zmenšené přičetnosti, neboť obžalovanému byla diagnostikována duševní porucha ve smyslu § 123 tr. zákoníku, kterou si nepřivodil vlivem návykové látky, a to ani z nedbalosti. V konkrétním případě uložený trest odnětí svobody Vrchní soud v Olomouci považuje za náležitě vystihující jak potřebu individuální, tak i generální prevence, kdy bude obžalovanému zabráněno v podobných jednáních, které jsou jeho osobě a osobnosti imanentní a bude mu poskytnuto nezbytné terapeutické působení na jeho osobu, neboť bylo uloženo i ochranné psychiatrické léčení podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, které odráží závěry znaleckého zkoumání, podle nichž je v důsledku diagnostikované sexuální deviace jeho pobyt na svobodě nebezpečný pro riziko opakování podobných deliktů. Současně nelze vytknout nic ani zvolenému způsobu výkonu tohoto ochranného opatření ve formě ambulantní, neboť právě tato byla doporučena odborníky zabývajícími se diagnostikovanou duševní chorobou. Vzhledem k tomu, že se trestné činnosti dopustil při výkonu svého povolání, povaze jeho choroby a existence důvodné obavy, že by se mohl obdobného jednání dopustit i v budoucnu, bylo zcela na místě i uložení trestu zákazu činnosti podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku spočívající v zákazu umělecké a pedagogické činnosti s osobami mladšími osmnácti let, a to na dobu šesti let. Zvolený druh i výměra trestu byly zcela v souladu se zákonem a reprezentuje zejména snahu na ochranu společnosti před možnými negativními vlivy obžalovaného.

33. Odvolací soud také považuje za správný výrok o náhradě škody. V průběhu řízení bylo bezpečně prokázáno, že došlo ke vzniku nemajetkové újmy v příčinné souvislosti s projednávanou trestnou činností obžalovaného. Současně se poškození řádně a včas připojili se svými nároky na náhradu škody, proto došlo ze strany nalézacího soudu k aplikaci ustanovení § 228 odst. 1 tr.ř., na základě kterého zavázal obžalovaného povinností k náhradě škody. Správný byl i postup podle § 229 odst. 2 tr.ř. kterým poškozené se zbytkem jejich nároků na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť přiznal náhradu nemajetkové újmy vždy podle spravedlivého uvážení v takové míře, kterou považoval vzhledem ke všem okolnostem za zcela nepopiratelnou, a s částkami, které ji převažovaly, odkázal poškozené na řízení ve věcech občanskoprávních. Z pohledu odvolacího soudu nelze takovému postupu ničeho vytknout, jelikož dokazování potřebné pro prokázání výše uplatněného nároku by svým rozsahem zjevně překračovalo potřeby předmětného trestního řízení. Ostatně správnost tohoto postupu lze podpůrně opřít i o fakt, že ze strany poškozených absentovalo odvolání do výroku o náhradě škody, kterým by postup soudu podle § 229 odst. 2 tr.ř. rozporovali a současně je zřejmá i akceptace obžalovaného, neboť ještě před nabytím právní moci rozhodnutí již poukázal poškozeným zčásti finanční prostředky.
34. Na základě výše uvedeného odvolací soud uzavírá, že soud prvního stupně posoudil správně otázku viny, trestu i náhrady škody. Proto bylo odvolání obžalovaného jako nedůvodné podle § 256 tr.ř. zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat dovolání. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (v daném případě u Krajského soudu v Ostravě). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 3. února 2021

JUDr. Vladimír Rutar v.r.
předseda senátu

